

kater, nogle få revisorer, nogle få andre – socialrådgivere osv. – der har nedsat sig privat, men det er meget, meget få, og det koster penge, og det koster ofte ret mange penge, især for til folk, som slet ikke har penge.

Danmark var et af de første lande i verden, der overhovedet anerkendte, at gæld var et problem. Det førte til, at man som et af de første lande i verden i midten af 1980'erne indførte gælds-sanering. Det var ikke på baggrund af hjemløshed eller andet, men på baggrund af, at en masse landmænd var ved at gå på tvangsauktion, fordi det var dårlige tider i landbruget, og derfor indførte man muligheden for gældssanering.

For et par år siden ændrede man på reglerne om gældssanering, fordi man havde opdaget, at der var en del iværksættere, der havde gældsproblemer, og derfor gjorde man det lettere for dem at få gældssanering og nedsatte den periode, man skulle betale en gældssanering, fra 5 år til 3 år for iværksættere.

Så når det gælder folk i erhvervslivet, er regeringen og Dansk Folkeparti altså opmærksomme på, at der her er tale om et problem, og at det er et problem, man skal gøre noget ved. Men når det gælder alle andre, er det, som om man slet ikke er kommet videre siden og ikke rigtig er begyndt at se, hvilket problem vi står med her. I alle de andre nordiske lande har man for længst overhalet Danmark. Man har for mange år siden indført offentlige gældsrådgivere, fordi man anerkender, at gæld er et stort samfundsproblem. Derfor har man også en politik på området, nøjagtig som man har en politik i forhold til alkohol, en politik i forhold til vold, en politik i forhold til spil. Vi har jo i Danmark også offentlig behandling for folk, der kommer ud i ludomani. Men lige præcis hvad angår gæld, mener regeringen og Dansk Folkeparti af en eller anden grund, at her skal vi ikke have nogen politik. Her skal vi ikke opfatte det som et samfundsproblem.

Dog er man kommet så langt, at socialministeren på baggrund af de mange rapporter, der er kommet, om, hvor stort et problem gæld egentlig er, nu er gået med til en forsøgsordning, hvor man kan eftergive offentlig gæld, hvis man har været på kontanthjælp i 4 år og så kommer i arbejde. Der er ikke mange, som tror på, at det er særlig mange, der bliver omfattet af denne ordning, men det er da altid bedre end ingenting.

Kl. 13.05

Men hvorfor så ikke gå skridtet videre og gøre det, der virkelig er behov for, nemlig indfø-

re en gældsrådgivning, hvor folk kan komme, inden det er gået fuldstændig i stykker for dem? Da Socialudvalget var i Malmø for nogle år siden for at høre om deres gældsrådgivning, kunne de fortælle os, at antallet af mennesker, som blev sat ud af deres lejligheder på grund af huslejerestance, var blevet halveret, efter at de havde indført muligheden for gældsrådgivning. Tænk på, hvor mange sociale problemer man undgår, hvis vi i Danmark kunne halvere antallet af mennesker, der bliver sat ud af deres lejlighed. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil være med til at halvere antallet af mennesker, der bliver sat ud af deres lejlighed på grund af huslejerestancer. Det burde da være oplagt.

Samtidig kan det hjælpe på en masse andre områder, og det er jo ikke sådan, at det kun er noget, som vi fra oppositionens side taler for. I det høringssvar, som formanden for Danske INKASSOadvokater fremsendte, da vi for et par år siden behandlede den nye lov om tvangsinddrivelse af offentlig gæld, skrev han i høringssvaret, og jeg citerer:

Alt for mange skyldnere havner ofte i en situation, hvor de har stiftet for stor gæld og ikke kan overskue afviklingen af gælden. Dette fører igen til sociale problemer, tab af arbejde, og mange søger forgæves råd på det grå rådgivningsmarked. I de situationer, hvor en skyldner ikke kan overskue sin økonomiske situation, burde det være muligt at søge kvalificeret rådgivning og få hjælp til akkordordning, gælds-sanering eller frivillig gældsadministration med budgetafstemt lønindeholdelse.

Det er altså Danske INKASSOadvokater, der mener, at man burde have mulighed for en sådan gældsrådgivning.

SKAT har også indset, at gæld er et stort problem. Dels er der kommet loven om inddrivelse, hvor man for første gang har fået fastsat nogle grænser for, hvad folk skal have at leve for, før man overhovedet kan begynde at inddrive gælden, dels er man nu gået i gang med at tage fat på nærmest automatisk at eftergive gælden for en række af de mennesker, der ikke kan betale.

Det fremgår her, at man bl.a. er nået frem til, at der er 3.500 af vores pensionister, efterlønsmodtagere, førtidspensionister og modtagere af fleksydelse, som tilsammen skylder over 900 mio. kr. Det er altså næsten 1 mia. kr., som skyldes af 3.500 mennesker, der aldrig bliver i stand til at betale den gæld, men som trækkes med den hver dag.